

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 486/2016-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. augusta 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], zastúpeného advokátom Mgr. Dávidom Štefankom, Kutlíkova 17, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5, čl. 48 ods. 1 a 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 5 ods. 1 písm. c), 3 a 4 a čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. b) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 33 Tk 2/2015 z 24. novembra 2015, uzneseniami Špecializovaného trestného súdu v Pezinku č. k. PK-1T/39/2015-11248 zo 17. decembra 2015 a č. k. PK-1T/39/2015-11294 zo 17. decembra 2015 a uzneseniami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Tost 45/2015 zo 7. januára 2016 a sp. zn. 2 Ndt 27/2015 z 11. januára 2016 a takto

rozhodol:

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. februára 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5, čl. 48 ods. 1 a 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 5 ods. 1 písm. c), 3 a 4 a čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. b) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 33 Tk 2/2015 z 24. novembra 2015 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“), uzneseniami Špecializovaného trestného súdu v Pezinku (ďalej len „špecializovaný trestný súd“) č. k. PK-1T 39/2015-11248 zo 17. decembra 2015 a č. k. PK-1T 39/2015-11294 zo 17. decembra 2015, uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2 Ndt 27/2015 z 11. januára 2016, ako aj porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 a čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy a práv podľa čl. 5 ods. 1 písm. c), 3 a 4 a čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 Tost 45/2015 zo 7. januára 2016 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie najvyššieho súdu“; spolu aj „napadnuté rozhodnutia“).

2.1 Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že proti sťažovateľovi a ďalším obvineným je okresným súdom vedené trestné konanie pre obzvlášť závažný zločin poisťovacieho podvodu podľa § 223 ods. 1 a 3 písm. c) a ods. 5 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na § 138 písm. b) a i) Trestného zákona v časti dokonaný a v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. Okresný súd 24. novembra 2015 uznesením podľa § 244 ods. 1 písm. a) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) postúpil predmetnú trestnú vec špecializovanému trestnému súdu, pretože dospel k záveru, že na prerokovanie veci nie je príslušný, pretože v predmetnej trestnej veci bol skutok spáchaný zločineckou skupinou podľa § 129 ods. 4 Trestného zákona, a nie organizovanou skupinou podľa § 129 ods. 2 Trestného zákona, ako to je uvedené

v obžalobe. Sťažovateľ následne podal prostredníctvom svojho obhajcu špecializovanému trestnému súdu žiadosť o prepustenie z väzby zo 14. decembra 2015. Dňa 17. decembra 2015 špecializovaný trestný súd uznesením č. k. PK-1T/39/2015-11248 podľa § 244 ods. 1 písm. a) Trestného zákona *per analogiam* vyslovil svoju vecnú nepríslušnosť, čím vyvolal spor o príslušnosť. Následne uznesením č. k. PK-1T/39/2015-11294 (ďalej len „rozhodnutie o väzbe“) rozhodol, že podľa § 72 ods. 1 písm. b) a § 79 ods. 3 Trestného poriadku žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby zo 14. decembra 2015 zamietla. Zároveň podľa § 72 ods. 1 písm. b) a § 80 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku neprijal jeho písomný sľub, podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol jeho návrh na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka a podľa § 81 ods. 1 a 2 písm. b) Trestného poriadku neprijal ani ponúknutú peňažnú záruku. Proti rozhodnutiu špecializovaného trestného súdu o väzbe podal sťažovateľ sťažnosť. Najvyšší súd uznesením sp. zn. 2 Tost 45/2015 zo 7. januára 2016 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol sťažnosť sťažovateľa proti rozhodnutiu o väzbe špecializovaného trestného súdu ako nedôvodnú. V ostatnom podal sťažovateľ na ústavnom súde sťažnosť.

2.2 Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že napadnutými rozhodnutiami boli porušené jeho základné práva, a to „*právo na zákonného sudcu uvedené v čl. 17 ods. 1, 2 a 5, čl. 48 ods. 1 Ústavy a čl. 5 ods. 1 písm. c), ods. 3, ods. 4 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru, právo na osobnú slobodu uvedené v čl. 17 ods. 2 Ústavy SR a čl. 5 ods. 1 písm. c) a ods. 3 Dohovoru, právo byť vzatý do väzby iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu uvedeného v čl. 17 ods. 5 Ústavy SR a čl. 5 ods. 1 písm. c), ods. 3 a ods. 4 Dohovoru, právo na prejednanie veci bez zbytočných prietahov a zásada rovnosti zbrání podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 6 ods. 1 Dohovor a tiež právo na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy SR a čl. 6 ods. 3 písm. b) Dohovoru*“.

3. Sťažovateľ v podanej sťažnosti nachádza porušenie svojich označených práv v niekoľkých rovinách.

3.1 V prvej rovine svojej argumentácie sťažovateľ poukazuje na to, že „*Okresný súd Nitra počas celého prípravného konania vychádzal z toho, že skutok, pre ktorý bola väzba uvalená, bol spáchaný organizovanou skupinou, avšak po podaní obžaloby zrazu zaujal vo veci konajúci Okresný súd Nitra iné stanovisko, a to, že ide o skutok spáchaný*

zločineckou skupinou. Tak významná okolnosť trestného činu, akou je posúdenie právnej kvalifikácie foriem trestnej súčinnosti a v dôsledku toho aj príslušnosti súdu, musela byť Okresnému súdu Nitra známa už skôr, pričom k zmene právneho posúdenia (po podaní obžaloby) došlo bez toho, aby sa zistili nové okolnosti, na základe ktorých by bolo možné zmeniť právnu kvalifikáciu.“. V ďalšom poukazuje na to, že „... je obžalovaný z trestného činu poisťovacieho podvodu podľa § 223 Tr. zák. Nakoľko sa podľa ustálenej súdnej praxe za miesto spáchania trestného činu podvodu, považuje jednak miesto, kde páchatel' uviedol niekoho do omylu, alebo využil niečí omyl, či zamlčal podstatné okolnosti, ďalej miesto, kde poškodenému vznikla škoda, a tiež miesto, kde sa páchatel' obohatil (vid'. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28.1.2012, sp. zn. 5 Ndt 17/2012), pričom ani jedna z týchto okolností sa neuskutočnila v obvode Okresného súdu Nitra, nemožno Okresný súd Nitra považovať za miestne príslušný, a teda ani za zákonný. ... Ak teda Okresný súd Nitra po podaní obžaloby skúmal svoju príslušnosť, musel dospieť k záveru, že je miestne nepríslušný a predmetnú trestnú vec Sťažovateľa postúpiť na Okresný súd v Banskej Bystrici, nakoľko na tomto mieste dochádzalo v zmysle obžaloby k uvedeniu poškodenej poisťovne do omylu, alebo na Okresný súd v Bratislave, nakoľko v zmysle obžaloby tu vznikla poškodenému škoda (sídlo poisťovne), a tu došlo aj k obohateniu.“.

3.2 V druhej rovine svojej argumentácie sťažovateľ skonštatoval, že „Špecializovaný trestný súd v Pezinku... Uznesením zo dňa 17.12.2015, č. k. PK-IT/392015-11248 rozhodol o svojej nepríslušnosti, a následne, v ten istý deň, rozhodol Uznesením č. k. PK - 1 T/392015-11294 o žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu tak, že žiadosť zamietol“. Podľa názoru sťažovateľa „Týmto postupom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku došlo k neprípustnému zásahu... do práva na zákonného sudcu, práva na osobnú slobodu, práva byť vzatý do väzby iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu a práva na prejednanie veci bez zbytočných prietahov, nakoľko Špecializovaný trestný súd v Pezinku napriek vysloveniu svojej nepríslušnosti rozhodol o žiadosti Sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu, čím porušil práva Sťažovateľa uvedené v čl. 17 ods. 1, 2 a 5, čl. 48 ods. 1 Ústavy a čl. 5 ods. 1 písm. c), ods. 3, ods. 4 a čl. 6 ods. Dohovoru. Špecializovaný trestný súd v Pezinku mal podľa názoru Sťažovateľa postupovať tak, že akonáhle vyjadril svoju vecnú nepríslušnosť, mal predmetnú trestnú vec postúpiť na Najvyšší súd Slovenskej republiky, pričom o žiadosti o prepustenie z väzby

na slobodu nemal rozhodnúť, nakoľko nebol na rozhodnutie príslušný, a taktiež bol dostatočný časový priestor na rozhodnutie o žiadosti až po vysporiadaní sa súdov so svojou príslušnosťou, čím by bola zachovaná aj rýchlosť rozhodovania o väzbe ako aj právo na zákonného (príslušného) sudcu.“.

3.3 V ďalšej rovine skonštatoval, že rozhodnutím špecializovaného trestného súdu o väzbe a následne uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 Tost 45/2015 došlo aj k zásahu do jeho základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 5 ods. 1 písm. c) a ods. 3 dohovoru, tiež do základného práva byť vzatý do väzby iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu uvedeného v čl. 17 ods. 5 ústavy a práv podľa čl. 5 ods. 1 písm. c), 3 a 4 dohovoru z dôvodu, že podľa jeho názoru pri rozhodovaní o väzbe po podaní obžaloby by mali byť dôvody väzby zosilnené oproti predchádzajúcemu štádiu trestného konania. Sťažovateľ po poukázaní na príslušnú judikatúru ústavného súdu, ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva zastáva názor, že v jeho prípade neexistovala žiadna dôvodná obava, že by v prípade prepustenia z väzby na slobodu mohol pokračovať v páchaní trestnej činnosti, pričom špecializovaný trestný súd ani najvyšší súd nepodložili túto obavu žiadnymi relevantnými dôkazmi, na základe ktorých by mala byť väzba opodstatnená.

3.4 Vo štvrtej rovine svojej argumentácie poukázal taktiež na to, že zo strany okresného súdu, špecializovaného trestného súdu, ako aj najvyššieho súdu bolo porušené jeho právo na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy a čl. 6 ods. 3 písm. b) dohovoru a zásada rovnosti zbraní vyjadrená v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru z dôvodu, že nebol upozornený na zmenu právnej kvalifikácie skutku, ktorý je predmetom obžaloby, v súlade s § 244 ods. 2 Trestného poriadku. Za zmenu právnej kvalifikácie sťažovateľ považuje to, že okresný súd pri predbežnom prerokovaní obžaloby na neverejnom zasadnutí dospel k záveru, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, bol spáchaný zločineckou skupinou, a nie organizovanou skupinou.

3.5 V ostatnom namietol, že konaním okresného súdu, špecializovaného trestného súdu, ale aj najvyššieho súdu bolo porušené aj jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 5 ods. 4 a čl. 6 ods. 1

dohovoru, pretože od podania obžaloby okresnému súdu po podanie sťažnosti ústavnému súdu uplynuli viac ako 4 mesiace a vec je stále v rovnakom štádiu konania, ako bola pri podaní obžaloby, pričom od jeho vzatia do väzby už uplynulo 21 mesiacov, čo podľa sťažovateľa nemožno považovať za konanie bez zbytočných prieťahov.

4. V nadväznosti na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd prijal sťažnosť na ďalšie konanie a nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ] na zákonného sudcu uvedené v čl. 17 ods. 1, 2 a 5, čl. 48 ods. 1 Ústavy a čl. 5 ods. 1 písm. c), ods. 3, ods. 4 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2 Ndt 27/2015 zo dňa 11.01.2016 porušené bolo.

2. ... na osobnú slobodu uvedené v čl. 17 ods. 2 Ústavy SR a čl. 5 ods. 1 písm. c) a ods. 3 Dohovoru Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2 Tost 45/2015 zo dňa 07.01.2016 porušené bolo.

3. ... byť vzatý do väzby iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu uvedeného v čl. 17 ods. 5 Ústavy SR a čl. 5 ods. 1 písm. c), ods. 3 a ods. 4 Dohovoru Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2 Tost 45/2015 zo dňa 07.01.2016 porušené bolo.

4. ... na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2 Tost 45/2015 zo dňa 07.01.2016 porušené bolo.

5. ... na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2 Ndt 27/2015 zo dňa 11.01.2016 porušené bolo.

6. ... na obhajobu uvedené v čl. 50 ods. 3 Ústavy a čl. 6 ods. 3 písm. b) Dohovoru Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2 Ndt 27/2015 zo dňa 11.01.2016 porušené bolo.

7. ... na zásadu rovnosti zbraní podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2 Ndt 27/2015 zo dňa 11.01.2016 porušené bolo.

8. ... na zákonného sudcu uvedené v čl. 17 ods. 1, 2 a 5, čl. 48 ods. 1 Ústavy a čl. 5 ods. 1 písm. c), ods. 3, ods. 4 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru Uznesením Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 17.12.2015, č. k. PK-1T/39/2015-11248 porušené bolo.

9. ... na osobnú slobodu uvedené v čl. 17 ods. 2 Ústavy SR a čl. 5 ods. 1 písm. c) a ods. 3 Dohovoru Uznesením Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 17.12.2015, č. k. PK-1 T/39/2015-11294 porušené bolo.

10. ... byť vzatý do väzby iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu uvedeného v čl. 17 ods. 5 Ústavy SR a čl. 5 ods. 1 písm. c), ods. 3 a ods. 4 Dohovoru Uznesením Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 17.12.2015, č. k. PK-1 T/39/2015-11294 porušené bolo.

11. ... na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru Uznesením Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 17.12.2015, č. k. PK-1 T/39/2015-11248 porušené bolo.

12. ... na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru Uznesením Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 17.12.2015, č. k. PK-1 T/39/2015-11294 porušené bolo.

13. ... na obhajobu uvedené v čl. 50 ods. 3 Ústavy a čl. 6 ods. 3 písm. b) Dohovoru Uznesením Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 17.12.2015, č. k. PK-1T/39/2015-11294 porušené bolo.

14. ... na zásadu rovnosti zbraní podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru Uznesením Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 17.12.2015, č. k. PK-1 T/39/2015-11294 porušené bolo.

15. ... na zákonného sudcu uvedené v čl. 17 ods. 1, 2 a 5, čl. 48 ods. 1 Ústavy a čl. 5 ods. 1 písm. c), ods. 3, ods. 4 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru Uznesením Okresného súdu v Nitre sp. zn. 33Tk/2/2015 zo dňa 24.11.2015 porušené bolo.

16. ... na osobnú slobodu uvedené v čl. 17 ods. 2 Ústavy SR a čl. 5 ods. 1 písm. c) a ods. 3 Dohovoru Uznesením Okresného súdu v Nitre sp. zn. 33 Tk/2/2015 zo dňa 24.11.2015 porušené bolo.

17. ... byť vzatý do väzby iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu uvedeného v čl. 17 ods. 5 Ústavy SR a čl. 5 ods. 1 písm. c), ods. 3 a ods. 4 Dohovoru Uznesením Okresného súdu v Nitre sp. zn. 33Tk/2/2015 zo dňa 24.11.2015 porušené bolo.

18. ... na prejednanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru Uznesením Okresného súdu v Nitre sp. zn. 33Tk/2/2015 zo dňa 24.11.2015 porušené bolo.

19. ... na obhajobu uvedené v čl. 50 ods. 3 Ústavy a čl. 6 ods. 3 písm. b) Dohovoru Uznesením Okresného súdu v Nitre sp. zn. 33Tk/2/2015 zo dňa 24.11.2015 porušené bolo.

20. ... na zásadu rovnosti zbrani podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru Uznesením Okresného súdu v Nitre sp. zn. 33Tk/2/2015 zo dňa 24.11.2015 porušené bolo.

21. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2 Ndt 27/2015 zo dňa 11.01.2016 sa zrušuje.

22. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2 Tost 45/2015 zo dňa 07.01.2016 sa zrušuje.

23. Uznesenie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 17.12.2015, č. k. PK-1T/392015-11294 sa zrušuje.

24. Uznesenie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 17.12.2015, č. k. PK-1T/392015-11248 sa zrušuje.

25. Uznesenie Okresného súdu Nitra zo dňa 24.11.2015, sp. zn. 33Tk/2/2015 sa zrušuje.

26. Okresnému súdu v Nitre sa prikazuje, aby sťažovateľa [REDAKOVANÉ] prepustil neodkladne z väzby na slobodu.

27. Sťažovateľovi Ústavný súd SR priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 363,79 EUR ...“

II.

5. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

7. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrh z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jeho prejednanie, ak právomoci ústavného súdu prechádza právomoc iného orgánu verejnej moci. V čl. 127 ods. 1 ústavy je zakotvený princíp subsidiarity, ktorý znamená, že ústavný súd môže konať o namietanom porušení práv sťažovateľa a vecne sa zaoberať sťažnosťami iba vtedy, ak sa sťažovateľ nemôže domáhať ochrany svojich práv pred všeobecným súdom. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda automaticky nezakladá aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany tohto základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy, prípadne iným zákonne upraveným spôsobom pred iným súdom alebo pred iným štátnym orgánom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (I. ÚS 103/02, I. ÚS 6/04, II. ÚS 122/05, IV. ÚS 179/05, IV. ÚS 243/05, II. ÚS 90/06). Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05). Každá fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá namieta porušenie svojho základného práva, preto musí rešpektovať

postupnosť tejto ochrany a požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorý je kompetenčne predsunutý pred uplatnenie právomoci ústavného súdu (II. ÚS 148/02, IV. ÚS 78/04, I. ÚS 178/04, IV. ÚS 380/04, II. ÚS 372/08). Naostatok, zásada subsidiarity reflektuje okrem iného aj na princíp minimalizácie zásahov ústavného súdu do právomoci všeobecných súdov, ktorých rozhodnutia sú v konaní o sťažnosti preskúmané (IV. ÚS 303/04).

8. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov (I. ÚS 66/98). Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03). Za iné dôvody zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti treba nesporne považovať aj konkrétne okolnosti prípadu, predovšetkým intenzitu pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní dotknutého orgánu verejnej moci a ich ústavnoprávny rozmer vrátane miery, ktorou sťažovateľ priamo alebo nepriamo k pochybeniam či nedostatkom vytýkaným z jeho strany dotknutému orgánu verejnej moci svojím konaním prispel, a ich únosnosť z hľadiska požiadaviek na ochranu práva, ktorého porušenie sa namieta (IV. ÚS 62/08, IV. ÚS 362/09).

9. Ústavný súd po preskúmaní predmetu sťažnosti, argumentácie v nej použitej, ako aj zohľadňujúc sťažovateľom označené rozhodnutia všeobecných súdov, a to uznesenie okresného súdu sp. zn. 33 Tk 2/2015 z 24. novembra 2015, uznesenia špecializovaného trestného súdu č. k. PK-1T/39/2015-11248 zo 17. decembra 2015 a č. k. PK-1T/39/2015-11294 zo 17. decembra 2015 a uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Tost 45/2015 zo 7. januára 2016 a sp. zn. 2 Ndt 27/2015 z 11. januára 2016, ktorými malo byť zasiahnuté do jeho základných práv zaručených čl. 17 ods. 1, 2 a 5, čl. 48 ods. 1 a 2

a čl. 50 ods. 3 ústavy, čl. 5 ods. 1 písm. c), 3 a 4, čl. 6 ods. 1 a 3 písm. b) dohovoru, konštatuje, že dospel k záveru, že je po všetkých stránkach zhodná/totožná so sťažnosťami spoluobžalovaných vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 2918/2016 týkajúcej sa sťažovateľa [REDAKOVANÉ], sp. zn. Rvp 2928/2016 týkajúcej sa [REDAKOVANÉ] a sp. zn. Rvp 2694/2016 týkajúcej sa [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], o ktorých ústavný súd rozhodol svojimi uzneseniami č. k. II. ÚS 319/2016-22 zo 14. apríla 2016 a č. k. II. ÚS 348/2016-15 z 26. apríla 2016 ich odmietnutím v ich merite z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti a nedostatku právomoci podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na totožnosť označených základných práv a slobôd, ktorých porušenie sa namieta, rozhodnutí všeobecných súdov, skutkových okolností, ako aj zhodnú sťažovateľom použitú argumentáciu (sťažnosti koncipované obhajcom Mgr. Dávidom Štefankom, pozn.) sa preto ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí č. k. II. ÚS 319/2016-22 zo 14. apríla 2016 a č. k. II. ÚS 348/2016-15 z 26. apríla 2016, s odkazom na ktoré odmieta aj túto sťažovateľom podanú sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti a nedostatku svojej právomoci.

10. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v danej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. augusta 2016